

KUIDAS SIIL OMALE OKKAD SAI?

Indrek Parijõgi

Kunagi ammu- ammu polnud siilidel okkaid. Nende keha kattis tihe ja puhvis karvkate.

Talve saabudes otsis siil endale pesakohta. Leidiski paiga, kuid ta ei teadnud, et see asub sipelgapesa kõrval.

Siilipoiss meisterdas endale mõnusa lohu ja jäi talveunne.

Kevadised päikesekiired äratasid unimütsi talveunest. Siil tundis, et selg sügeleb. See oli sellepärast, et sipelgad tema kasukast endale karvu korjasid. Siilipoisi käpakesed aga seljani ei ulatunud ning ta muutus tusaseks. Viimaks tuli talle hea idee. Ta vudis linna ning ostis sealt endale kaktuse. Tiris selle siis koju ja istutas pesa kõrvale. Raskest tööst väsinud, tuli siilile tukastus peale. Sipelgatele kaktus aga ei meeldinud. Nad noppisid kaktuselt okkad ära ja torkisid need siili kasukasse.

Sellest päevast peale ongi siilid okkalised.